JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. ZATURDAG den 23sten APRIL, 1825. N. 16

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WM. LEE.

Den 15den April 1825.

NAAR BORDEAUX.

De Nederlandsche snel zeilende brik

ANNA CELESTINA.

Zal medio Mei vertrekken. Voor Vracht of Passagiers vervoege men zich ten Pakhuize van A. Mattey of by den kapitein aan boord.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat, tot betere orde en regel in het behandelen en voordragen van zaken dewelke voor dezen Raad dienen moeten, goedgevonden en besloten is te gelasten, zoo als hierbÿ gelast wordt: dat alle stukken, documenten en bescheiden betreffende processen die van het Collegie van Commercie en Zee Zaken in appel voor dezen Raad zullen gebragt zÿn, voortaan onder behoorlÿke inventarissen, op vereischte zegel geschreven en door partÿen of hunne zaakgelastigden, respectivelÿk, geteekend, zullen moeten worden overgelegd; aangezien in het vervolg, geene stukken zullen aangenomen of daarop regt gedaan worden, dan de zoodanige dewelke van inventaris zullen zÿn vergezeld, of die welke op den ingediende inventaris zullen gebragt en genoemd wezen.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 6den April 1825, het twaalfde Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 14den der voormelde maand.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Secretary van den Raad van Policie, den 20sten April 1825.

DE Commissie uit den Ed. Achtbaren Raad van Policie dezes Eilands ter aanhooren van de bezwaren der belastingschuldigen van Hoofd en Familie Geld over dit loopend jaar 1825, zal tot dat einde op aanstaanden Woensdag den 27sten dezer van des morgens elf tot des middags om een uur andermaal zitting houden in de Raad Zaal op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam.

De Secretaris van den Raad voornoemd,
W. PRINCE.

Fiscaal's Kantoor, den 22sten April 1825.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneeren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 24 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Broden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1821 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 22sten April 1325.

DE ondergeteekende voornemens zynde dit Eiland binnen kort te verlaten, noodigt alle zyne crediteuren uit zich ten spoedigste met hunne pretentien ten huize van den Heer A. Mattey te presenteeren, en zyne debiteuren hunne rekeningen zonder verder uitstel te liquideeren ten einde alle regtsmiddelen noodeloos te maken.

A. G. LION.

Avril 22, 1825.

LE soussigné ayant pris la résolution de quitter cette isle dans peu, invite ses créanciers de se présenter au plutôt chez Monsieur A Mattey avec leurs comptes et ses debiteurs de liquider les leurs, sans qu' il soit dans la nécéssité d'avoir recours aux lois.

A. G. LION.

Hoofd Ontvanger's Kantoor.
Curaçao, den 15den April 1825.

WAARSCHOUWING.

AAN al de genen die gewoon zyn de belasting van Hoofd en Familie Gelden te betalen, en gevolgelyk weder voor die belasting over dit loopende jaar aangeslagen zyn, wordt hierby, kennis gegeven, dat, in geval er eenigen onder hen geene rekeningen mogten ontvangen hebben, de zoodanigen geinviteerd worden om vóór het einde dezer maand zich te vervoegen op het Hoofd Ontvanger's Kantoor, ten einde hunne rekeningen te komen afhalen, zullende het voorgeven van geene rekening ontvangen te hebben, hen niet bevryden van het betalen der door hen verschuldigde belasting en kosten welke daarop mogten volgen wanneer zy in regten daartoe genoodzaakt moeten worden.

De Hoofd Ontvanger,
C. L. van UYTRECHT.

Den 13den April 1825.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als Testamentaire Executeuren over den Boedel van wylen Mevrouw MARGARITHA ELISABETH SANDTROCK, Weduwe P. F. DIEDENHOVEN, zullen op Maandag den 2den van de aanstaande maand Mei by Publieke Op veilinge doen verkopen.

Een Huis en Gronde, gelegen op Cartagena.

Een dito en dito gelegen op het Gebergte van Altena.

Als mede eenige Slaven, Meubelen en Huis cieraden, &c.

G. VOS. J. Z.
M. DEMEY SCHOTBORGH.

Den 15den April 1825.

DE ondergeteekende voornemens zynde in den loop der aanstaande maand Juny naar de Vereenigde Staten van Noord Amerika te vertrekken, verzoekt al den genen, die aan hem mogten verschuldigd zyn spoed te maken om hunne rekening aftebetalen, ten einde hem moeite te sparen en zich zelve noodelooze kosten. PHILIP ROBINSON.

April 15, 1825.

THE undersigned intending to leave this island for the United States in the month of June next, requests those indebted to him to call and settle their accounts, and thereby save him from trouble and themselves from needless expense. PHILIP ROBINSON.

Abril 15 de 1825.

PREPARANDOSE el infrascrito á emprender un viage á los Estados Unidos del Norte en todo el mes de Junio procsimo, suplica á los que le son deudores se presenten á la mayor brevedad á chancelar sus cuentas, si quieren aborrarle trabajo y á si mismos costos escusables.

PHILIP ROBINSON.

VOOR DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Hartelÿk uitboezeming over de aanstaande gemeenschappelÿke vereeniging van de twee Protestantsche Evangelische Gemeenten te Curaçao en onderhoorige Eilanden.

(Ode aan de Verdraagzaam-eensgezinde Gods-vereering.)

Zwakke zangster met schrome lust!
Wat adem doet uw zanglust roeren?
Wat huivring wekt uw stille rust?
Hoe! zou iets treflyks U vervoeren?
Want geen bloemen kransje lagcht U aan,
Of, vleyende gunst met laurier blaan;
Geen streelster zal uw lof doen hooren;
Uw proeftyd snelt aan den avondstond,
Ziet reeds op het eindpaal schier ten grond;
Natuur kwynt haast ter rust,—wat kan uw zangdrift spooren?

O Ja! een helder schynend' licht,
Omringd in ééns myn wankle schreden;
Ik zie rondom glans, 't duistre zwicht;
Wat beeldt'nis zie ik nader treden!
Haar lieflyk, haar Hemelsch schoon gelaat,
Bloosend als de heldre dageraad;
Haar oog lonkt deugdzaam vriend'lyk teder:
Zyt gy het O *Godsdienstvoegster?*—Ja,
Dikwerf zag ik U eerbiedig na,
En nu vol vreugd, daalt gy aan myne zyde neder.

Reeds in des werelds vroegsten glans,
Toen nog de morgen starren zongen,
Kwam gy gedaalt uit 's Hemels trans,
Met heilig offers-vuur doordrongen;
D' Godheid wenkte; uw invloed trok voort
Doorwande het zalig Edens oord;
D' eerste menschen verkregen 't leven,
De reine liefde volgde uw schreên,
En drong door al 't geschapene heen;
Natuur dreef weldadig voort, niets deed 't harte beven.

Godsdienstleidster, hemelsche maagd!
O echte spruit der englen boden!
Door wie de waarheids heilzon daagt;
Gy zyt d' aarde nog niet ontvloden,
Als verstoord door 't zien der boosheids haat,
Vergezeld met trotsche eigenbaat;
Gy strooit blydschap op all' uw wegen,
Die zachte, zuivere Godsvrucht kweekt,
Verdraagzaam alle vertwyfling breekt,
En 't menschdom juigchen doet by 't genot van dien zegen.

Waarom gevoelt niet ieders hart
De inspraak van uw zacht vermogen?
Waarom poogt ieder niet, de smart,
De traan des jammers aftedrogen!
Het Evangelium treedt ons voor,
Op dat wy langs haar zedelyk spoor,
Yverig mogen pligtwaards streven;
En, elk Christen los van vuige baat,
Van dweepzucht, wrevel, nydt, wrok en haat,
Zich voorbereiden zou tot een' toekomstig leven.

GOD die zyne schepzelen mint,
Zyn woord naar d' aard' heeft afgezonden,
Kan 't zyn dat hy behagen vindt,
In liefdloos twisten, bitter wonden!
Hy schiep ons allen tot deugdsgeluk,
Ach wie wil verspreiden leed en druk?
Zy die waarlyk Christenen heeten,
Zyn geene wreedaards, trekken geen zwaard,
Maar zy gevoelen het heil der aard,
Betrachten 't nut voor 't algemeen naar hun geweten.

Elk mag roemen—" hetzelfde bloed
Zweeft door ons aller hart en ader,
Een aard' is 't die ons allen voedt,
Wy hebben allen eenen vader."
Waardige kindren van één gezin,
Betaamt vertrouwlyke menschenmin;
Schatten met zorg en vlyt vergadert,
Weegt niets by dat dierbaar heilzaam zoet
Het geeft een hemel in het gemoed;
D' arme hut pryst zich aan als men den ingang nadert.

Wanneer dus ieder mensch de kracht
Der edle Godsdienst zal bezeffen,
Wanneer hy nooit door list of magt,
Het leed zyns naasten poogt te heffen;
Maar ieder brave als burger groet
Ook zyn vyand zelfs als vriend ontmoet,
Hulpwilligheid steeds alom betoondt,
Dan zal het geluk deez' aard betreên,
Dan dryven all d' onregts rampen heên;
Dan wordt dit wereld rond geduurzaam met vreê beloondt.

Sombre zangster; eens naakt de tyd:
Houd moed!—zou God zyn' kindren haten?
En geslachten zoo verr' en wyd,
In dikke nevlen doolen laten?
Neen! de kracht van 't eeuwig troost verbond,
Dat bygeloof, dwang en wraak weêrstond,
Zal toch eenmaal elks hart bezielen;
Misschien breekt weldra die ochtend aan,
Waarin elk christenvriend op zal staan,
Om algemeenschaplyk dankbaar voor God te knielen.

O wenschlyk vreugdryk oogenblik
Wie—wie kan uwe grootheid treffen?
Vergeefsch helaas! vergeefsch mogt ik
De schaduw van dat licht bezeffen!
Dat ieder dan nu verheugd van zin,
De goedheid voel der broederen min,
Verrukt naar 't hooge doelpunt haken;
D' Eendragt lieven; O! dan zetten wy
Het vrolyk gedenkdag luister by
Dan erven wy 't heil dat wy eindloos zullen smaken.

SINCERIA.

Lyst der Brieven welke ter Gouvernements Secretarie zyn berustende.

Juan B Arrillaga	J de M Henriquez
AnnaJosefa Mayade Aquiama.	Lorenso Quintana Yrebarrao.
Rosaura M de Areval	Ester de Jeos. Cohen Pizotto.
Anna Palmier Jones	P Pieters.
Moses Hk. Jelleao	A Pestana
Abigael de Jb. Jesurun	Anna Maria Ortega
P van der Berg	Francisco do Yturbe
F Bonnet	Siet Visser
J A Becking	Vicente Villasanto
Victor Biana	C L van Hike
T W Brinley	David S de Valensia
Manuel A Correa	Bartolome Navarro y Naranjo.
L de J Coriel	Benito Molinas
D A Chrisholm	Francisco Meza
Ribea Gomes Casseres	M Vita Monporbo
Isaak Coriel	Juan Fco. Garmendia
Lea Gomes Casseres	Maria Marta
Juan Fco. del Castillo	Janetta Morales
Manuel de Aguete	Johena Maduro
A Dixon	J de Js. Lecy Maduro
Jose Dorta	Juana Estri
Miche Henriquez	T del Castillo
O Eivers	Jose Rafael Sanchez
M de Echegamera	Jacob Sasso
Bernardo Ferrero	Merceline Zavala
F L Folger	Bernardo Sampayo
Manuel Franco	Jacob Schoutel (wed.)
D Lopez Fonseca	Juan Padron Zalazar
AndresFermin Bedobre	Jacob Senior
M J Gomez	Felix Torreo
W van Griszo	Jaime Torres
B Gallego.	Juan de Rozar
Bernardo Gonz	Joost Ras
Rachel M Henriquez	Antonio R Acosta
M H L Henriques	
Bjm. de M Henriques	

TE KOOP

Op het Drukkery Kantoor.

Almanak voor dit Jaar, Schagten, Rood en Zwart Lak en Ouwels.

Connossementen in het Nederduitsch, Engelsch, Spaansch en Fransch.

Visite Kaartjes, fraay gerand.

idem. gekleurd.

idem. met gouden rand.

Als mede het Nieuwe Tarief, Reglementen voor de Schuttery en do. voor Bonaire en Aruba, benevens het Tarief.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—APRIL.

16.	bark	Maria, Wever,	Aruba
20	golet	Overste van Scholten, Reed, St. Thomas, laatst van St. Croix	
	brik	William Prince, Turner, New York, laatst van St. Thomas	
21.	golet	Gouv. Cantz'laar, Wever,	Aruba
22.	bark	Maria, Couderille,	St. Jans baai

UITGEKLAARD—APRIL.

16.	golet	Anna, Bolwig,	Zee
	bark	Maria Josefa, Ferrero,	Coro
	golet	Maria Catharina, Danies,	Rio-de-la-Hacha
	bark	Amable Soledad, Dominguez,	Coro
18	schip	Douglass, Brown,	New York
19.	brik	Independence, Bartlest, jr.	dito
20.	——	Hercules, Johnson,	Mobile
	golet	Harmony, Hall, Marten,	Rio-de-la-Hacha
	schip	Charleston, Hitchcock,	New York
21.	golet	Juliana, Eugene,	Porto Rico
	——	Anita, Hansen,	Coro
	bark	La O. Bussa,	Zee
	——	La Maria, Wever,	Aruba
	golet	Neptunus, Evertsz,	dito

Op Donderdag morgen is Z. M.'s korvet Eendragt, gevoerd door den kapt. luitenant Schröder, naar Aruba vertrokken.

Met de aankomst van de schoener Overste van Scholten, hebben wy St. Thomas nieuwspapieren ontvangen, loopende tot den 13den dezer, waaruit wy de volgende uittreksels gemaakt hebben:—

Lissabon, 23sten Jan.—Het Portugesche ministerie is veranderd; en zoo men geloof mag geven aan verscheidene brieven, uit Lissabon ontvangen, dan heeft de Engelsche ambassadeur langen tyd aangehouden om den ontslag van den graaf de Subserra te erlangen, om de eenige reden, dat zyn kabinet niet verduren kan dat de eerste minister, verplaatst zou worden in het bevel van de Windsor Castle, op het verzoek van den Franschen ambassadeur; aan de andere kant heeft de Fransche ambassadeur en andere diplomatisten meer dan eens hunnen wensch te kennen gegeven, dat de graaf van Povoa, die met den president van den raad niet kan overeenstemmen van het ministerie zou afgaan.

Zonder den invloed te onderzoeken, onder welke deze ministeriele revolutie had plaats gegrepen, zullen wy ons zelven tot de volgende gedachten bepalen, welke kwezelary alleen kan betwisten.

1. De graaf van Subserra en de markies van Palmella, mannen van bekende bekwaamheden en trouw, zyn in gansch Europa befaamd te neigen, de eerste aan Frankryk en de laatste aan Engeland; de graaf van Povoa erkent zyn groot fortuin aan Engeland en is doordrongen van dankbaarheid; Jean Antoine d' Oliveira Laite de barros, heeft gestaan als betaalmeester generaal van de armeen van groot Brittanje, en men heeft nimmer aan zyne gevoelens getwyfeld. Deze ministers, die met elkander nimmer en in geen geval hadden kunnen overeen stemmen, zyn door andere mannen vervangen, die bekend staan voor hunnen geest van onafhankelykheid of met een woord gezegd, voor ware Portugesen. Men behoorde Engeland dank te wyten, voor hare betoonde edelmoedigheid in dezen val, en om dat zy omtrent drie voor één had opgeofferd.

Parys, Feb. 4.—Verscheidene berigten waren verspreid; onder ander vermoedt men dat het vertrek van den heer Metternich naar Parys ten doel heeft, om eenige groote financiele onderhandelingen te doen met een vermaard bankier in die stad.

Het vertrek van den Oostenrykschen ambassadeur van Engeland, wordt toegeschreven aan de verandering van de Engelsche staatkunde omtrent Zuid Amerika en Griekenland.

Het handelstraktaat, hetwelke bestaat tusschen Portugal en Engeland loopt dit jaar ten einde, en zal waarschynelyk hernieuwd worden, aangezien hetzelve zoo zeer ten voordeele van de laatste is.

De Parysche dagbladen blyven steeds de staatkunde van Engeland hekelen; eenige met vyandelyke en andere met vreedzame voorpellingen.

Portsmouth, 3den Feb.—Er zyn bevelen ontvangen geworden om in alleryl Z. M.'s schip Wellesley met 600 man te kompleteren en dadelyk naar Spithead te vertrekken. De Ganges is ook naar de dock gebragt; waarvan zeker het gerucht ontstaan is, dat hetzelve bestemd is om de Wellesley te vergezellen. Deze zyn beide wachtschepen.

Het vertrek van de gouvernements paket naar Jamaika, Colombia en Mexiko is uitgesteld, op verzoek der kontraktanten van de Mexikaansche en Colombiaansche geldleeningen, geragsteund door den invloed van den Heer Ribbert. Men vermoedt dat de paket belangryke depechen van dit gouvernement zal mede nemen.—*Globe and Traveller.*

Portsmouth, 12den Feb.—Er zyn brieven van ons eskader op de Taag ontvangen, loopende tot den 14den January; dezelve behelzen dat de paket voor Engeland gezend was, met depechen voor het gouvernement, aankondigende eene belangryke verandering in de administratie van het Portugesche gouvernement, en dat dagelyks de afkondiging van een nieuw konstitutioneel wetboek verwacht wordt, gunstiger voor de vryheid der onderdanen en staatkundige gevoelens, welke veel zal toebrengen ter vereeniging der twistende partyen.

Dezelfde brieven melden dat de Portugesche bezittingen in de Brazilien voor altoos van het moederland gescheiden zyn, op grond der onafhankelykheid van die staten; met het voorregt aan den koning van Portugal om een voordeelig traktaat tusschen de twee landen te sluiten. Het nieuwe gouvernement van Portugal heeft verzocht, dat onze gewezen afgezant te Parys, Sir C. Stuart, de andere kommissarissen naar de Brazilen mogt vergezellen, om hen behulpzaam te zyn in het ten uitvoer brengen van dat wenschelyk oogmerk. De Portugesen hebben geen oorlog schepen in gereedheid om deze reize te volbrengen, daarom verwacht men dat ons gouvernement de noodige schepen zal aanschaffen.

Brieven uit Corunna melden dat de koninglyke vrywilligers aldaar, ontwapend zyn geworden en dat de Spaansche linie troepen verpligt zyn geweest om de stad te verlaten, uit vreeze dat zy met de Fransche garnisoens zullen twisten.—Men zegt dat dit geschied is, tot groot genoegen van de inwoners dier stad, en zonder de minste tegenkanting der Spanjaarden, alhoewel hunne ontevreedenheid zigtbaar was.—*Courier Fran.*

Madrid, 4den Feb.—Te Grenada had eene ernstige beweging onder het volk plaats. Het graauw wilde met geweld eene vergadering van eenige konstitutionelen uit een jagen; de soldaten in plaats van aan de gezaghebbenden te gehoorzamen vervoegden zich by het gemeen, zoo dat generaal Quevada genoodzaakt was een kourier alhier te zenden om het gouvernement van het gebeurde te verwittigen.

De berigten uit Griekenland beschryven de independenten als voorspoedig zoo wel ter zee als te land. Zy hebben hunne voornaamste overwinning behaald over de Egyptische vloot, in de wateren van Crete, in welk laatste gevecht de Mahometanen twaalf transportschepen vol met troepen verloren hebben, en een korvet en een brik zyn genomen en twee fregatten verongelukt aan de zuid kust. De zoon van den pacha van Egypte die het bevel voert, is hopeloos. Colocotroni en zyne medepligtigen in de revolutie tegen het centrale gouvernement, zyn als verraders teregt gesteld geworden, waardoor een schrik gebragt is onder de binnenlandsche vyanden van het gouvernement.

Het volgende is een geloofwaardig uittreksel van eenen brief van een' Fransch officier die van Griekenland terug gekeerd is, gedagteekend Marseille, den 20sten January:

"Op den 10den ben ik van Griekenland vertrokken; ik heb Hydra en Napoli di Romania verlaten die opgepropt zyn met krygsgevangenen. De gedisciplineerde troepen van Mehemet Ali worden gebezigd om de straten en goten schoon te maken; ik heb eenige onder myn bevel gehad, om het zwaarste werk by de artillerie te verrigten; en by de beschouwing, toen zy het Grieksche geschut voorttrokken, heb ik niet konnen nalaten op de wisselvalligheid des tyds te merken en met medelyden op de onmenschelykheid van Mehemet Ali, die zoo vele menschen ongelukkig gemaakt heeft te denken.

"Er bestaat even veel onderscheid tusschen een Egyptenaar en een Grieksche palikar, als tusschen een Napolitaan en een van de oude Fransche garde. In denzelfden tyd dat de nieuwspapieren zoo veel opbefs maakten van de geduchte expeditie van den onderkoning van Egypte, verheugden zich ons volk voorlooopig met de gedachte dat zy in het bezit zullen gesteld zyn, van de Egyptische zwaarden en Arabische paarden. Ibrahim Pacha heeft zware verliezen gehad en bevindt zich thans te Sude, van waar hy denkt een aanval op de Morea te ondernemen. Ik wensch dat zulks plaats mogt grypen schoon ik niets van dit alles geloofd. Hy wacht de lente af, zoo de Grieken hem intusschen niet van daar wegjagen; hiertoe bereiden zy zich voor, en men twyfelt geenzints aan het welgelukken van dit plan.

"De inwendige verschillen in Griekenland zyn bygelegd. Dit was een noodzakelyk kwaad het vuur is op een gelukkig oogenblik uitgebroken; het is zelfs zeer gelukkig dat de burger oorlog zoo hoog gestegen is, zoodanig dat het gouvernement verpligt was, niettegenstaande deszelfs zachtheid, om eenige der wederspannige opperhoofden te straffen. Het is waar dat Panos Colocotroni ter dood gebragt is; Theodore Negris is aan de pest koorts overleden."

Turkeyen.—In de Duitsche nieuwspapieren vindt men gemeld van den verderen voortgang der Grieksche zaak. Omer Vrione, de Turksche Pacha in Albanien, vreezende de verraders van de Divan, die onder den dekmantel van hem te bevorderen, hem zoeken in hunne magt te krygen, is in onderhandeling getreden met prins Mavrocordato. Een wapenstilstand is tusschen hen gesloten en men verwacht dat de Pacha zich onafhankelyk zal verklaren; en op het oogenblik dat hy zulks zal doen, zal een teeken gegeven worden om het Ottomanische ryk te ontleden: elk Pacha afgelegen van Konstantinopolen zal op eens het juk van souvereiniteit afwerpen; de listige onderkoning van Egypte zal de eerste zyn, om van deze gelegenheid waarnaar hy zoo lang gewenscht had gebruik te maken. De inwendige beroerten van Griekenland zyn gebeel gestild en het beleg van Patras is opgeheven. De Oostenrysche Waarnemer, de volstandige en yverige vriend der Mahometanen, beweert, dat zy voornemens zyn hunnen aanstaanden veldtogt vry zwaarder te maken. Hun voornemen mag goed zyn, maar wy vreezen dat hen de magt hiertoe zal ontbreken. De Sultan heeft eigenhandig aan de Pachas van Widdin en Belgrade geschreven om hen op te ontbieden. De Divan is in groote ongerustheid, en zulks niet zonder reden; want nimmer was het ryk van Konstantinopolen in zoodanige kritieke omstandigheid. Nu is het vechten, niet om te overwinnen, maar om het leven te behouden.

UITTREKSEL VAN EL COLOMBIANO.

Het dagblad van Chili 'El Liberal' behelst het volgende:

1. Eene nota van den minister plenipotentiare der Vereenigde Staten aan den minister der buitenlandsche zaken, waarin hy klagte doet, dat de onderdanen der Vereenigde Staten en andere vreemdelingen, by de wetten van Chili verboden worden, de vrye uitoefening van hunnen godsdienst, ja zelfs het waarnemen der gewone plegtigheden by de begrafenissen; daarom gebiedt zyn pligt hem, om de aandacht van het gouvernement van Chili in te roepen en te doen inzien de noodzakelykheid om eene wet daar te stellen, welke hen zal verzekeren de vrye genieting der previlegien waaraan zy gewoon zyn en dus uit den weg te ruimen alle redenen van verdere klagten, welke uit onverdraagzaamheid in den godsdienst zouden kunnen ontstaan.

2 Een brief van den Heer Canning aan den konsul generaal in Chili, "hem verzoekende om aan het gouvernement van Chili te vragen, voor de onderdanen van Z. B. M. niet alleen de genieting der burgerregten, maar de vryheid van hunne godsdienst oefening: deze burgerregten zyn, veiligheid aan personen en eigendommen tegen alle handelingen van het gouvernement, spruitende uit staatkundige betrekkingen met andere landen of staatkundige verschillen in het land; en hoofdzakelyk om ontslagen te zyn van persoonlyken krygsdienst en van alle belastingen welke niet op de geheele massa gelegd worden. De vrye uitoefening van hunnen godsdienst en de welvoegelyke viering der begrafenis plegtigheden zyn beiden onontbeerlyk voor de rust en welvaart der leden van een Christelyk gemeenschap.

Ook zullen de onderdanen van Z. B. M. zich onthouden van alle ydele vertooningen by de uitoefening van hunnen godsdienst; en zich eerstig en orderlyk gedragen; de wetten, gebruiken en burgerlyke en godsdienstige instellingen van het gouvernement onder wiens bescherming zy zich bevinden eerbiedigen; en het gouvernement van Chili mag verzekerd zyn, dat wie het ook zy, van de onderdanen van Z. M. die anders mogte handelen en zich tegen stellen aan het gouvernement en volk van Chili, dat zy zich het ongenoegen van Z. M. zullen op den hals halen."

ONDERHANDELING TUSSCHEN FRANKRYK EN HAYTI.

De Fransche nieuwspapieren behelzen het ontwerp van den voortgang en het besluit van eene vruchtelooze onderhandeling tusschen

Frankryk en St. Domingo voor de erkenning door de eerste der onafhankelykheid van de laatste.

Het zal hieruit blyken dat deze onderhandeling tien jaren geduurd heeft. Zoodra was Louis XVIII. in 1814 niet op den troon hersteld of hy gaf zynen wensch te kennen om zyne kolonien te onderwerpen; gevolgelyk zond zyn minister der marine in het na jaar van 1814, een agent naar Hayti af, met voorstellen welke door het zwarte gouvernement verworpen waren. In 1816, werden ten andermale agenten afgevaardigd met gelyke voorstellingen, welke heizelfde lot als de vorigen ondergaan hebben.

Verder is niets ondernomen tot verleden jaar.

In de Fransche deputatie naar St. Domingo, in 1816, vinden wy een zeker heer Esmangart die door zyne liberale grondbeginzeleo, het vertrouwen van het zwarte Republikeinsche gouvernement won. Deze heer werd gebezigd om de negotiatie te hernieuwen, zonder de eer van het Fransche gouvernement te comprometeren, wiens voorstellen reeds twee malen van de hand gewezen zyn. Ter bereiking van zyn oogmerk, liet hy door den heer Aubert, aan den president Boyer bekend maken dat Louis XVIII. besloten had om de onafhankelykheid van Hayti te erkennen; dat hy eischt, slechts erkend te zyn als leenheer van de Republiek en schadeloos gesteld te worden voor grondgebied en eigendommen. De heer Aubert slaagde niet in zyne missie. De president van Hayti, weigerde volstrekt zyne magt verschuldigd te zyn aan een' koning van Frankryk, of om zyne domeinen onder de bescherming van Frankryk te stellen.

De president bood echter eene redelyke schadevergoeding aan, op voorwaarde dat van alle eischen van souvereiniteit met eene formele erkenning der onafhankelykheid van Hayti moeten afgezien worden; waarop de Fransche minister der marine den president door een' vertrouwelyk agent liet uitnoodigen, om de voorwaarden te specificeren welke hy voornemens was aantebieden, aangezien Frankryk menigmalen voorstellen gedaan had, welke allen verworpen waren. Hierop zond de president den generaal Boyer als zyn envoyé naar Brussel.—Dit had plaats in de maand van Mei 1823.—De generaal bevond dat hy te doen had met een onderhandelaar van de zyde van het Fransche gouvernement welke geene magt bezat om een traktaat te sluiten. Dien ten gevolge was de onderhandeling afgebroken, en de schuld geworpen op de party, welke het meest getracht had zyne missie te volbrengen.

De Heer Esmangart schreef tot dat einde in het verloopene jaar, aan den president, berigtte hem de omstandigheden, verzekerde hem dat Louis XVIII redelyk wil zyn en verzocht hem om andere agenten te zenden. Dit werd opgevolgd door de aankomst van een agent uit Frankryk, in het begin van 1824, die by Boyer aandrong om eene missie daar te zenden. Ingevolge dezer uitnoodiging zond de president op den 1sten Mei 1824, twee agenten met namen Larose en Rouanez, bekleed met de volle magt om een handel traktaat te kunnen sluiten, gebaseerd op eene erkenning der onafhankelykheid van Hayti. Die agenten kwamen te Havre aan op den 14den Juny 1824, maar maakten geen voortgang in hunne onderhandeling, tot eerst in het midden van July. De punten welke zy te verhandelen hadden waren voor zeker, de uitgestrektheid der erkenning, het bedrag der schadevergoeding en de voorwaarden van het handeltraktaat. Met betrekking tot de laatste kwamen de afgezanten overeen, om den handel van Frankryk, op den voordeeligsten voet te stellen; wat betreft de schadeloosstelling, hier in bestond eenig verschil welke gemakkelyk had kunnen bygelegd worden; maar juist toen het traktaat stond gesloten te worden, rees eene nieuwe zwarigheid op wegens de souvereiniteit. De gedeputeerden van Hayti, vermoedende dat men het voornemen heeft om hen te duperen of om de negotiatie op een' langen baan te trekken, eischtten eene finale verklaring, waarop eene zitting belegd was, op den 31sten July, tusschen hen en den minister der marine. De minister opende de zitting met te verklaren, dat Z. M. de onafhankelykheid van Hayti wil de sanctioneren, slechts aan zich behouden de "uitwendige souvereiniteit" De gedeputeerden gaven hunne verwondering te kennen, op deze uitzondering, en betuigden de onmogelykheid van derzelver aanneming.

De negotiatie werd afgebroken op den 3den Augustus, by de volgende nota van den Heer Esmangart:—

"Na de conferentie dat gy gehouden hebt met den minister der marine heeft het gouvernement besloten, dat aangezien gy met geene genoegzame magt bekleed zyt, om de voorwaarden aantenemen, voorgesteld by de koninglyke ordinance, waarmede gy bekend zyt gemaakt, zoo kan de onderhandeling niet voortgezet worden."

Kort hierop verlieten de Haytiaansche afgezanten Frankryk. De proklamatie van president Boyer bewyst genoegzaam de waarheid van dit verhaal.

⁎ Heden verloste zeer voorspoedig van een Zoon de Echtgenoote van

J. FERGUSON.

Curaçao den 21sten April 1825.

⁎ OVERLEDEN—Op Donderdag nacht Alexander Gysbert Cornelis, Zoontje van den Heer David Gaersie.

FROM AMERICAN PAPERS.

AFFAIRS OF SPAIN.

[From the Journal des Debats]

Madrid, Jan. 27.—Our government, after great labor, have perfected a plan of representative government, suited, it is said, to the state of knowledge in the Peninsula, and to the extensive aristocratical elements which exist there. I can tell you nothing of my own knowledge of the contents of this project, but once more I assure you of its existence; and I can equally assure you copies of it have been given to the French, Russian, Austrian, and Prussian ministers, that they may transmit them to their respective courts, to be examined. I can add to what I have just told you, that persons who are so intimate with our ministers, and who are in the habit of reading their thoughts, pretend that the new plan is nothing more than the renewal of a project of the Aulic counsel, which was agitated six months ago, with, however, a few insignificant modifications.

[From the Courier Français]

Madrid, Jan. 31.—The determination of the cabinet of St. James's has been far from causing the abandonment of the project of conquering America, by our government, it only sees in consequence, that she would not be able to succeed in it alone, and they seek for help in this silly enterprize from some of the great powers of the continent. All the views of Urgate and his party are at present turned towards Russia: it is to her alone, according to them, that Spaniards are at present to give their confidence. This language is not only held in the world, but is even spoken at court. It is reported, on that subject, that Urgate said, when last at the palace—"France has always demanded money of us, Russia, our true friend, has never required any thing." "That is true," replied an august personage, "except when she sold us her rotten squadron." But in spite of this answer, our cabinet seems resolved to invoke the aid of that of St. Petersburgh, and it is with the view of obtaining it that our ministers have just sent to Russia commissioners, at whose head is the nephew of M. Urgate.

France—The late French papers last received, furnish interesting reports of the sitting of the Chambers, held on the 11th February, when the important bill to indemnify the owners of property confiscated during the revolution, was under discussion. This discussion, as might readily be anticipated, excited the most intense feeling, and the subject was adjourned for further debate, to the 17th of the same month.—During the argument, and in answer to some remarks which fell from M. Casimir Perrier, one of the opposition, who thought that the circumstance which might arise from the recognition of South America by Great Britain, would not warrant the additional burden of a *milliard* of money, M. de Villele said—

"As for the political considerations mentioned, the gentleman has forgotten the words of the king at the commencement of our session, those words so encouraging as to our political situation, would not have been uttered without a perfect knowledge and exact anticipation of the events in question. No, gentlemen, there is nothing in our foreign relations that was unforeseen. I can even guarantee to the chamber that it may, without the least imprudence, securely deliberate on the present bill, which the government would have withdrawn, if circumstances unexpected, and dangerous for the country, had occurred to make this necessary. It is apprehended that France may be drawn into some war by words uttered in the Parliament of a neighbouring country. Can it be believed that it is by words that states are thus reduced to the necessity of making war. We should attend to acts alone, and I repeat, since the speech of the British king was delivered, no act has been done which we did not foresee."

It is to be presumed that M. de Villele intended this as an assurance that war was not likely to be the consequence of the recognition of the new governments of America by England, yet his language partakes much of the *obscure*, leaving the reader somewhat in the dark as to the full extent of his meaning. He may have foreseen all that had been done subsequent to the delivery of the speech of the British king, but it does not follow as a matter of course, that the anticipation or fore knowledge of facts could absolutely prevent the evil which some apprehended might flow from them. Be this as it may, the opposition headed by Benjamin Constant, and general Foy, did not seem to place much reliance on what fell from the minister, and we have further to observe that France is making rapid strides to restore her navy, and that she is attending to her military affairs may be collected from the following article which we copy from the Brussels *Oracle*—

"*Brussels, Jan.* 31.—We hear from the frontiers of France, that a commission, consisting of superior officers of artillery and engineers, will inspect in the course of next month, all the fortresses on the northern frontier, from Strasbourg and Dunkirk. This commission will have to examine the state of the fortifications of all the fortresses, the establishment of the artillery, the arsenals, the magazines, and stores, and to give a circumstantial report to the minister of war.

List of vessels building and ordered to be built at Plymouth (Eng.) Dock yard: St. George, 120; London, 110; Hindoston, 80; Cerberus, 48; Circe, 46; Proserpine, 46; Statira, 46; Tigris, 46; Daphne, 28; Porcupine, 28; Racehorse, 18; Hyacinth, 18; Rolla, 10; Reindeer 10; Saracen, 10; Savage, 10; Scorpion, 10; Sealark, 10; Hope and Mutine, gun brigs (ready for launching:) Nightingale, cutter; Belzebub, Devastation, and Volcano, bombs. Repairing Impregnable, 104; Dublin, 74; Invincible, 74; Pike, schooner.

Among other reports, we have it that the army is to be augmented by 25,000 men.—*English paper.*

FROM EL COLOMBIANO.

The Chile paper *El Liberal* of Sept. 3 contains—

1. A note from the minister Plenipotentiary of the United States, to the minister for Foreign Affairs, dated Santiago, August 4 in which he complains that the subjects of the United States and other foreigners are prohibited by the laws of Chile from the free exercise of their religion, and even the rites of burial, and he therefore, according to his duty, calls the attention of the government of Chile to the necessity of remedying this grievance by a law which shall assure them the enjoyment of the privileges to which they are accustomed, and thus remove all grounds for future complaints.

2. A letter from Mr. Canning, dated April 23d, to the consul general in Chile, "desiring him to require from the government of Chile, for the subjects of his Britannic majesty, not only the enjoyment of civil rights, but the freedom of religious worship: these civil rights are, freedom of persons and property, against every act of the government emanating from political relations with other countries, or political dissentions at home; and principally exemption from personal military service, and from every impost which does not fall on the general mass. The free exercise of their religion, and the decent celebration of the rites of sepulture, are equally indispensable to the tranquillity and welfare of the members of a Christian community.

On the other hand, his majesty's subjects are to avoid all ostentatious display of the religious worship—to behave in a peaceable and orderly manner—to respect the laws, customs, and civil and religious institutions of the government under the protection of which they live; and the government of Chile may be assured, that any of his subjects acting otherwise, and in a manner offensive to the government and people of Chile, will incur his majesty's serious displeasure."

JAMAICA.

We have received *The Constitutional* to a late date, from which the following extracts are made:—

Bogota, Feb 10.—The public session of Congress, when both Houses were assembled in the Hall of the senate, on the evening of the 8th inst to discuss the resignation sent in by the liberator Bolivar, does as much honour to our legislature, as to the Hero of Colombia, and the concourse of spectators who were witnesses to the scene. How profound and eloquent was that silence, on the question being proposed!—How imposing that unanimity of opinion in deciding it in the negative, the whole discussion consisting in testimonies of affection and gratitude to their deliverer; and how cordial the expression of feeling manifested by the people in applauding the resolution of Congress. How fortunate would it be for us, if some spy of the Holy Allance had been present at this decision! Mercenary slave, write to thy masters, what are the sentiments of Colombia; describe her to them faithfully as thou sawest her on that night; and ask them, if infatuated and puffed up with their Heaven derived power, they can ever dream' of receiving from their subjects the free and sincere homage of affection and gratitude, we have offered to our fellow citizen Bolivar! The only thing wanting to complete our happiness, was that our Deliverer should himself have been concealed in thy place, a witness of our sentiments on that night!

During the three days of Carnival public entertainments have been given by the department in celebration of the glorious victory of Ayacucho. We will not attempt to describe them, not only because it is difficult to do so properly but because people are so much guided by their own feelings on such occasions; for ourselves, we were much amused, and those who have not been so also must only blame their own apathy and coldness of disposition.

ST. THOMAS, March 30.

FRENCH PAPERS.

(From the Journal des Debats.)

Lisbon, Jan. 28.—All the Portuguese ministry is changed If reliance can be placed on several letters from Lisbon, the English ambassador has, for a long time urged the dismissal of the comte de Subserra, for the simple reason, that his cabinet could not endure that the prime minister should have been replaced in the command of the Windsor Castle, at the solicitation of the French ambassador: on the other side, the French ambassador, and other diplomatists, without using the same entreaties, have, it is said, more than once expressed a desire that the comte de Povoa, who could not agree with the president of the council, should retire from the ministry. Without examining here under what influence this ministerial revolution has taken place, we will confine ourselves to the following facts, which knavery alone could dispute. The comte de Subserra

and the marquis de Palmella, men of abilities and integrity, are reputed in all Europe to lean, the first towards France, and the last towards England; the comte de Povoa owes his immense fortune to England, and is penetrated with gratitude towards her; Jean Antoine d' Oliveira Leite de Barros was employed as paymaster General in the armies of Great Britain, and his sentiments never have been doubtful. These ministers, who really agree upon nothing, have just been replaced by men known for their spirit of independence—in a word, for true Portuguese; and truly, if this choice has taken place merely under British influence, England ought to be thanked for having shewn so much generosity in this fall, and for having sacrificed about three for one.

Paris, Feb. 4.—In one of the Ministerial Evening Journals the following is to be found;—

"Several reports have been in circulation this evening at to-day's exchange. Among others it is pretended that the journey of M. Metternich to Paris caused the supposition of some great financial treaty with a celebrated banker of that capital. It is added, that the departure of the Austrian ambassador from England, has been the signal for the change in the English policy with regard to S. America and Greece; and lastly, that the house of Rothschild, of London, having fulfilled the loan of Brazil, that all those circumstances might indicate that the Court of Austria was not opposed to the acknowledgment proclaimed by England."

(From the Constitutionnel.)

Lisbon, Jan. 22.—The ministerial crisis which I have so long predicted is just realised. The influence of the British cabinet, rigourously disputed since the counter revolution of the 27th May 1823, has obtained a complete triumph. The nomination of M. Silvestre Pinheiro Ferreira is one of the most striking proofs of it. This is a man of true merit, who accompanied the king at his return to Lisbon from Rio Janeiro; he enjoys all his majesty's confidence.— It must be remembered that he occupied the post of minister for Foreign affairs before the revolution of 1820, and during the government of the Cortes. At this last period he adroitly seized all opportunities of demonstrating that the true interests of his country required him to nourish and cement the ancient relations of friendship, which had for a long time subsisted between England and Portugal. It was to this personal conviction of M. Pinheiro, and to the great influence he then exercised over the Portuguese government, that was attributed the rupture of the negociations which were on the eve of being crowned with complete success, and which had for their object the conclusion of a treaty of alliance, defensive and offensive between the two states of the Peninsula, because this alliance, secretly opposed at Madrid by Sir William A'Court, the English ambassador, counteracted the ultimate views of the cabinet of St. James. M. Pinheiro, an enlightened and wise men, and who has a great knowledge of business, is a partisan of a representative moderate government. It is likely that his influence over the new ministry will be decisive, and that this important ministerial crisis will have under present circumstances, immense results from the Peninsula in general.

APRIL 2

(From the 'Etoile' dated Feb. 10.)

Madrid, Jan. 27.—Our government has presented a note to the English charge d'affaires, in which it protests against the steps which Great Britain has taken, or may take, and which might tend to recognize, directly or indirectly, in our American possessions, any authority but that of our legitimate king, Ferdinand VII. The charge d'affaires, who keeps away when the diplomatic body pay their respects to the king, and that for this last fortnight, has despatched a courier to London to transmit this protest to his government. M. Zea Bermudez, on his part, has likewise sent one to Paris, who is doubtlhss the bearer of this determination of his Catholic majesty. All eyes will now be turned on what will result as well from the step taken by England as from that taken by our cabinet.

Paris, Feb. 6.—We have not had long to wait for the confirmation of all that we have said on the announcement made by the king of England of an intention to conclude treaties with the Spanish colonies. The king's speech, at the opening of the Parliament, puts an end to all doubts, and terminates all our discussions with the journals of the two oppositions. Our words are realised, and the political views and the declamations of the opponent publicists may now be appreciated.

We have maintained that there was nothing unforseen in the step taken by England, and we now read in the speech from the throne, that it is conformably "to the declarations which have been repeatedly made in his majesty's name that this step has been taken."

We had said that the treaties announced were not concluded, and that they did not stipulate any advantage for the English commerce to the prejudice of other nations, and the king of England declares, that those treaties "are to confirm the commercial relations already subsisting between England and the Spanish colonies."

It is clear that the word "confirm" indicates here nothing new; it is the actual situation which it is intended to establish.

We have affirmed that England had sought to alleviate as much as possible the effect of the step which it had just taken, and that it would carefully avoid every thing that could give the idea of a recognition of independence; and we had shewn that engaged with enormous capitals poured into these countries during these seventeen years, in consequence of the mad expedition of Bonaparte to Spain, which separated the Spanish colonies from the mother country, England had been induced to take measures which seemed to us to be a real political fault, because they were a violation of the principle of legitimacy; and we see in the royal speech with what care every thing that could recal the idea of independence is kept away, since it speaks only of the confirmation of ancient relations, and the word Republic, and even that of New States, is not pronounced. The king, speaking of the Spanish colonies, says—"Those countries of America which appear to have completed their separation from Spain."

We had said that peace would not be interrupted, and that the king of England would give the same assurances on this head as the king of France, and the speech from the English throne confirms what we announced.

(From the Constitutionnel.)

The speech from the throne, which the lord chancellor spoke at the opening of the English parliament, has been expected with impatience; curiosity was anxious to know what language the British government would hold in the new situation it has chosen. It was what ought to have been expected from Mr. Canning's abilities; it is simple and moderate; but this moderation shows the strength and fixedness of the resolutions; it at the same time proves that the English ministry, are well aware of the position of the continental powers, who, in separating their interest from that of the people, have, so to speak, morally disarmed themselves, and could not undertake a hostile movement against England without hastening their ruin, and even compromising their own existence.

The English ministry, however, announce an augmentation in their military establishment; this augmentation is founded on the necessity of reinforcing the Indian army; this is the ostensible motive; but might not the true design be to prove to the Holy Alliance, that England would be ready, if any ill will was shewn her, to stand the consequences?

The decisive measure is at last made. England takes the proper measures to confirm by treaties the commercial relations which exist between her and the states of South America, which have receded from Spain. Now as treaties can only be concluded with independent states, it is evident that the words of the king of England are a formal acknowledgment of the independence of the Old Spanish colonies. This is without doubt the most important event of the present period. That passage in his Britannic majesty's speech which relates to Ireland, will afflict the friends of toleration, who earnestly desire the emancipation of the Catholic population of that country. Unfortunately, men led away by an occult influence, of which it might not be difficult to point out the origin, have endeavoured to excite the fanaticism of the Irish Catholics, and who will, no doubt, retard the hopes of the partisans of religious liberty. We know that the Jesuits are at work actively in Ireland, and on this subject we possess some important information, of which we intend to make use.

It must be considered as a matter of surprise that Greece was not mentioned in the king of England's speech. It was a delicate question; and before speaking upon it, Mr. Canning probably waits for the dispatches from Mr. Stratford Canning.

Madrid, Feb. 3.—A notice is published to-day, that on account of the state of the king's health, prayers for his recovery will be performed to day, and the Holy Sacrament will be exposed during the service. His majesty is, in fact, very ill, and general alarm is felt for the consequences of this illness, said to have been produced by a violent fit of passion, into which his majesty fell during a council of state on the affairs of Spain. It is reported that he even deplored the sad fate which had placed him at the head of the government. He complained bitterly of having never been seconded by his ministers, though he had selected them from the persons whom he thought the most attached to him. Lastly, according to the same reports, the king said that he now saw that every body deceived him, and that he was not without uneasiness for his own safety, and that of his family. Whatever may be the causes of his majesty's indisposition, it is certain that it has caused great alarm for these three days past; the gout seemed disposed to fly to the stomach, but the exertions of the physicians have arrested the progress of the disorder.

February 4.—Troubles of rather a serious nature have taken place at Grenada. The populace wanted to break up, by force, a constitutional meeting or club. The soldiers, instead of obeying the authorities, joined the populace. Gen. Quesada has sent a courier hither to inform the government of what was passing.

APRIL 9.

London, Feb. 15.—The following is, we are assured, the state in which affairs with the continental powers, are now:—

"1. That Austria, Russia, Prussia & France positively refuse ever to acknowledge the independence of and sovereignty of any country or district in South America, and resolving to abide by the letter and spirit of their engagements and guarantees in the general and particular treaties subsisting between all the European powers since 1815 (and that betwixt Great Britain and Spain, negociated by Mr. Canning and admiral Apodaca in 1809,) relatively; only feel justified in considering the different portions in South America as mere dependencies on Spain, and as forming so many component parts of the integrity of the Spanish monarchy, which every European power has stipulated to respect and has guaranteed.

"2. Don Camilo Gutierrez de los Ries (natural brother to the late count D. Ferdinand Munez, once Spanish ambassador here,) envoy extraordinary and minister plenipotentiary to the court of St. James, arrived on Tuesday night in town. He suspended his departure from Paris on ascertaining the recognition of the independence of Mexico and Colombia, and wrote home, respecting further instructions, which he is understood not only to have received by express, but in addition, to have been specially instructed to open, with the aid and support of the foreign ambassadors here, immediate negotiations on the subject of the colonies of Spain, and the basis of which is to be grounded upon the principles of the treaty of Utrecht, and securing the integrity and sovereignty of the Spanish monarchy, as stipulated and guaranteed in the existing treaties.

"3. It is added that the ambassadors from the foreign powers that withhold such recognition cannot, according to diplomatic etiquette and every principle of international law, concur, with the South Americans, nor even meet them at Court or elsewhere, in their public or private capacity—not even if personally requested by the king,—except specially authorised and instructed for that purpose by their own sovereigns—nay, that until such an event happen, they are bound to consider and treat them as rebellions subjects of his Catholic majesty, and refer any application they should make to the Spanish authorities here—otherwise they perform not the duty for which they are personally responsible to their respective sovereigns.

"4. No importance will be attached to the speech, unless it limits the acknowledgment to purely commercial matters. They recognise no authority or sovereignty but that of his Catholic majesty, and no local power, but such as emanates therefrom.

"5. It thence follows, that except one of the contending parties recedes and gives up the point to the other, Europe will be divided into continental and insular, and the great question for consideration then is, whether this division is likely to lead to open hostility."

APRIL 13.

Londen, Feb. 15.—A letter from Lisbon, of Jan. 25, says, "We do not yet observe any thing to indicate that an English division will come to keep garrison here, though it is generally reported."

Letters from Corunna say, that the Royalist Volunteers there have been disarmed, and that the Spanish troops of the line have been obliged to leave the city, for fear they should have come to quarrels with the French garrisons. This operation has been effected, it is said, to the great satisfaction of the inhabitants of the town, and without the slightest opposition from the Spaniards, though their discontent was visible, and their hatred concentrated.—*Courier Fran.*

The accounts from Greece describe the Independents as successful by sea and land. Their chief conquest is over the Egyptian fleet in the waters of Crete, where, in the last engagement the Mahometans lost twelve transports, filled with troops, a corvette and a brig which were captured, and two frigates, which got on the southern shore and were wrecked. The son of the Pacha of Egypt, who commands, is described as hopeless of success, and as having written to that effect to his father. Colocotroni, and his accomplices in rebellion against the central government, have been tried and punished as traitors; and a salutary terror is said to have been struck into all the internal enemies of the government by these acts of rigour.

Portsmouth, Feb. 12.—We have received letters from our squadron in the Tagus, dated the 14th January, which state that the Magnet packet had just sailed for England, with despatches for government, announcing a most important change in the Portuguese Administration, and that a new Constitutional Code was daily expected to be issued, more favorable to the liberty of the subject and freedom of political opinion, and which, if honestly persisted in and carried into effect, it is expected will go a great way towards uniting the contending parties of that misgoverned country. The same well-informed writers also state the important fact, that the Portuguese possessions in the Brazils are separated for ever from the Mother Country, upon the broad principle of the independence of those States, with the privilege to the king of Portugal to make a favorable treaty between the two countries. The new Portuguese government had expressed a wish that our late ambassador at Paris (Sir C. Stuart) should accompany other commissioners to the Brazils, to assist them in effecting this desirable object. The Portuguese had no ships of war in a fit state for the voyage: it was therefore expected that our government would provide the necessary suitable conveyance. The Wellesley, 74, Capt. F. Hammond, C. B., has been appointed to this service. The Lively frigate, capt. Wm. Elliot, soon after her arrival from Plymouth, proceeded to the Mediterranean, on a mission to Algiers, &c., on behalf of Portugal. The Ocean, 74, vice admiral lord Amelius Beauclerc, captain Lucius Hardyman, C. B.; and the Superb, 74, Sir Thomas Staines, Bart. K. C. B.; and the Active, 46, Hon. capt. Rodney, were lying in the Tagus. The Tribune, 46, capt. Guino, was expected from Plymouth.